

RAČA

ČERVENÁ LISOVŇA

NEMECKÝ KULTURNÝ DOM

2. - 5. jún 2016

VÝNIMOČNOSŤ VŠEDNOSTI

UMENIA

FESTIVAL SÚČASNEHO

DOMINIKA KOČIŠOVÁ (1992)**Fragment 1, fotografia, 100x70 cm**
Fragment 2, fotografia, 100x70 cm

„V mojej práci s názvom Fragmenty sa zaoberám stratou blízkej osoby a jej následnou absenciou, ktorá je citeľná na miestach, ktoré obývala. Jedná sa o inscenovanú fotografiu realizovanú v priestoroch domu mojich starých rodičov.“ Autorka si všíma javy, ktoré poukazujú na neprítomnosť blízkej osoby a na fakt, že tam kde boli doposiaľ dvaja, je už len jeden, čiže jedna polovica celku. „Tento jav som sa následne rozhodla umocniť a reflektovať aj cez ďalšie predmety, ktoré moji starí rodičia nadobudli a používali počas ich spolužitia. Manipulovala som s nimi tak, aby pôsobili dojmom zanikania, či vytrácania sa. Pri fotografovaní som sa snažila vyhnúť dokonalej fotografii zámerným nedoostrením, či prehnaním hodnoty ISO, vďaka čomu sa na fotografiách nachádza šum. S ním som narábala ako s rušivým prvkom, niečím nedokonalým, takže vybrané predmety ešte viac zanikajú.“

Dominika Kočišová vyštudovala magisterský stupeň na Fakulte výtvarných umení v Banskej Bystrici v ateliéri Intermedií a bakalárske štúdium absolvovala v odbore Učiteľstvo výtvarného umenia na Pedagogickej fakulte UMB v Banskej Bystrici.

SEBASTIÁN KOMÁČEK (1992)**Tak to je.****Materiál: kovová konštrukcia, kartónový papier 110 x 130 cm**
Červený koberec, šírka 80 cm, dĺžka variabilná.

Enormným zväčšením toaletnej rolky autor reflektuje absurditu existencie jednotlivca-občana a jeho bezmocnosť voči diktátu moci, či už tej štátnej alebo korporátnej. Človek sa v dôsledku takéhoto dogmatického diktátu stáva iba malou figúrkou, začína sám seba vnímať aj voči bežným a ľahko zvládnuteľným situáciám ako malý bezcenný a bezmocný tvor.

Autor je študentom 3. ročníka na VŠVU v odbore Socha, objekt, inštalácia. Vystavoval v Galérii MEDIUM v Bratislave (Mor ho! 2015). Zúčastnil sa viacerých workshopov napríklad Študentský workshop s Martinom Piačkom, Multimédia, Rajka (2015), Medzinárodný študentský workshop, Multimédia, Skoki, Poľsko (2015) a zúčastnil sa stáže na Plymouth University, vo Veľkej Británii.

SIMONA KUBICOVÁ (1990)**Je to v hajzli! Z cyklu Éterické bytosti z planéty Zem,**
100x135 cm, akryl na plátne**Nažerte sa! Z cyklu Éterické bytosti z planéty Zem, 135x115 cm, akryl na plátne**
Momentka z kuchyne. Z cyklu Éterické bytosti z planéty Zem, 90x125 cm, akryl

Parodovaním umeleckých spracovaní motívu intimného života ženy, ktorá je spravidla zachytávaná v romantických pózach s podtrhnutím nežnosti a elegancie, demonštrujem, že masovo prezentovaná forma zovňajška býva štylizovanou ilúziou. Súčasne odkazujem na kvality prirodzenosti.

Éterické bytosti z planéty Zem je otvorený cyklus, ktorého podprahovým zámerom je parodovanie obligátnej formy zobrazenia nežného pohlavia. Akterky sú zachytávané pri každodenných činnostiach v pozíciách popierajúcich romantickú verziu ženy, naopak, sú zachytené všedne, naturálne. Diela obsahujú kontrast medzi symbolom nežnosti a domácim „pracovným“ prostredím, v ktorom je žena neštylizovanou, často upachtanou bytosťou pri ktorej sa v danom momente len ťažko dá hovoriť o elegancii či pôvabe. Táto séria súčasne odkazuje na kvality a čaro prirodzenosti.

Autorka vyštudovala na Akadémií Umení v Banskej Bystrici (2010-2012- Ateliér súčasnej maľby Prof. František Hodonský, 2012-2014-Otvorený maliarsky ateliér, Prof. Ján Kudlička, 2014-2015- Ateliér kresby, Doc. Štefan Balázs). Vystavovala v Ostrave (2016 - Ženy a Mašiny- Minikinokavárna), v Spišskej Novej Vsi (2014 – WeKlady), v bratislavskej Starej Tržnici (2013 – konferencia a výstava Sloboda naživo).

MIRIAM TRNKOVÁ (1995)**Už som sa40 rokov neboškvávu, video (1:00 min., 1920x1080 px)**

„Ide o sociálne ladené video z prostredia domova, konkrétne mojich starých rodičov. Myslím, že odrazovým mostíkom sa podvedome stal Warholov bozk. Dielo reflektuje zdanlivo bežnú situáciu bozku manželov. Bežnosť sa vytráca, keď divák zistí, že ide o bozkávanie bez prítomnosti zubných protéz. Na jednej strane bozk, ako niečo intímne a sexuálne, na strane druhej, neprítomnosť zubov, ako strata sexuálneho libida a pocit frustrácie. Názov diela je bezprostredným výrokom môjho starého otca. Rovnako dôležitým momentom je samotný zásah mňa, ako autorky. Jednak ich vnučky, ale aj osoby, ktorá prostredníctvom nábádania narúša intimitu bozku, a zároveň sa stavia do pozície tzv. „učiteľky“. Učiteľky, ktorá smeruje dvoch zreých ľudí žijúcich niekoľko desiatok rokov v manželskom zväzku, ako sa majú bozkávať.“

Autorka v súčasnosti študuje na Fakulte výtvarných umení, odbor Intermediá na AU v BB. Absolvovala rezidenčný pobyt Crossroad - dance/new media/theater, Severný Cantal a Paríž (2013). Vystavovala na KEBABB (2015) Považská galéria umenia v Žiline, v roku 2015 sa zúčastnila sympózia HALA s dielom Kukla v spolupráci s Veronikou Šmírovou.

JOZEF VANČO (1989)**Pes, 2013, akryl, 50x70 cm****Mačka, 2013, akryl, 50x70 cm****Človek, 2016, olej, 70x100 cm**

Jozef Vančo študuje na VŠVU odbor SOCHA, OBJEKT, INŠTALÁCIA a počas štúdia sa zúčastnil zahraničného pobytu na Univerzite Porto v Portugalsku. Bakalársky titul získal na Univerzite Komenského v odbore Pedagogika výtvarnej výchovy. Vystavoval na KEBABB 2015 v Považskej galérii v Žiline, na výstave MOR HO! (2016) Galéria MEDIUM v Bratislave. Zúčastnil sa sympózia DŘEVO (2015) Vila Tomáše Bati v Zlíne a okrem iných aj medzinárodného študentského workshopu Multimédia v Kremnici (2015). ●●●

Miesto na poznámky :)

Projekt podporili:

student gallery

Mediálny partner:

in.ba

CITYLIFE.SK

ZDAN NEB

V BRATISLAVE

A ŽIVU

VÝNIMOČNOSŤ VŠEDNOSTI

Červená lisovňa pri Nemeckom kultúrnom dome.
Bratislava- Rača

Vystavujúci umelci:

Karel Bařina, Margaréta Brozová, Roman Ďurček, Marek Halász, Jana Hirnerová, Barbora Horská, Ján Hrčka, Matej Hubcej, Marek Jarotta, Kristína Kandriková, Barbora Kmečová, Dominika Kočiřová, Sebastián Komáček, Simona Kubicová, Miriam Trnková, Jozef Vančo

Program:	
2. júna	Vernišáž za účasti umelcov a otvorenie výstavy 18.30 Renton and the Error Jam /error music/ Šamorín www.rentonandtheerrorjam.com Vjing : Gabor Szucs /visuals.vjing.glitchin/ www.gaborszucs.com
3. júna	19:00 DJ Marcello: House noises II. electroacoustic funky Host: Matthew Sax (saxofon)
4. júna	19:00 DJ M-cee /nudadance.sk/
5. júna	15:00 Komentovaná prehliadka 16:00 Záver výstavy

Kurátori: **Martina Ivíčič a Radek Holomčík (Pnutie LUXUS, o.z.)**

Realizácia: **Mgr. art. Jana Korčeková a Karol Bihari (Pnutie LUXUS, o.z.)**

DOM 2016, organizovaný občianskym združením Pnutie LUXUS, sa koná už po druhý krát v priestoroch Červenej Lisovne v Rači. Formát výstavy sa zmenil do podoby festivalu, ktorý spája vizuálne umenie s hudbou. Spomedzi 35 prihlásených umelcov porota vybrala 16 autorov, ktorých diela sa rozličnými spôsobmi dotýkajú témy **Výnimočnosť všednosti**. Na začiatku bola myšlienka zjednodušiť dnešnému divákovi vnímanie umeleckého diela. Tendenciou súčasného umenia je neustále zvyšovať kritériá a požiadavky na vzdelanie publika, na jeho pozornosť a zaujatie závažnými a dôležitými tzv. „veľkými témami“. Nechceme sa od nich dištancovať, alebo zavrhnovať diela, ktoré patria do tejto tendencie, ale tentokrát v DOME s veľkými témami končíme. Chceme dopriať divákovi LUXUS z bezťažke pri vnímaní umenia. Konceptia tohto ročníka sa zakladá na ľahkosti, na vnímaní každodennej banality a jej krásy či odpudivosti, na vnímaní obyčajnosti momentu neobyčajným spôsobom. Všetnosť je náhle nevšedná, keď v nej vieme (alebo aspoň chceme) hľadať estetickú. Esteticko však neznamená len krásu. Jeho škála je široká. Estetickým môže byť aj odpudivosť. Záleží na prístupe. Výber z diel na festivale DOM2016 hľadá esteticko na miestach, kde je jeho prítomnosť málo očakávaná. Aj obyčajné veci, alebo obyčajné situácie sa môžu stať naráťormi svojich vlastných mikropříbehov a môžu sa stať stredobodom mikrokozmu, ktorý má svoje vlastné pravidlá. Čo ak vezmeme zdanlivo všedné veci a predmety každodennosti a abstrahujeme z nich prehliadanú unikátnosť? Skrz rozprávané mikropříbehy obyčajnosti môžeme skúmať priestor, v ktorom žijeme, pocity, ktoré sú súčasťou každého dňa i samotu, ktorá nás podnecuje k intenzívnejšiemu a zvedavejšiemu vnímaniu tejto pestrej všednosti.

Čopremelcovznamenávšednosťakrásanevýznamnéhoalebobevýznamného momentu? Ako sa vysporiadajú s banálnymi situáciami? Na to odpovedá expozícia v zastúpení maľby, fotografie, objektov a inštalácií, verejnej akcie a videoartu.

Participujúci umelci a vystavené diela:

KAREL BAŘINA (1987)

Kniha o knihovně, 2011 vanilla 220 g/m2, leoporelo, 22 x 22 cm

„Ve vlastní knihovně jsem knihy uspořádal knižními hřbety k sobě tak, aby lícovaly. Knihy podle své velikosti spíše vystupují a některé jsou zapadlé hluboko v polici. Takhle uspořádanou knihovnu jsem převedl do papírové skládačky, jednotlivé díly skládačky nesou rozměry desek a hřbetů knih tak, jak jdou v polici za sebou.“

Karel Bařina vyštudoval Fakultu výtvarných umění VUT v Brně, Ateliér grafický design 2 a Ateliér papír a kniha. V současnosti sa venuje príprave nového predmetu Knižní vazba, který bude vyučovat na FaVU.

MARGARÉTA BROZOVÁ (1993)

3 fotografie zo série „ Z výšky“ rozmer: 148 x 210 mm
Autoportrét 297 x 420 mm

„Z výšky: Sůbor fotografií ako dokumentácia akcií, ktoré som vytvorila v rodnom meste. Na trávnatých „ostrovoch“, posledných zvyškoch prirodzeného prostredia, ktoré sa na mieste nachádzalo predtým, ako tam vybudovali sídlisko, som vytvorila výjavy z tých dôb, za použitia autentických rekvizít a oblečenia. Za pomoci rebríka som snímala akcie, ktorým sa úspešne podarilo vytvoriť rozruch, okoloidúci ľudia boli vytrhnutí z každodennej rutiny aby si všimli svet okolo seba.“

Margaréta Brozová študuje posledný ročník magisterského stupňa na Akadémii umení v Banskej Bystrici, katedre intermédií a digitálnych médií, odbor voľné výtvarné umenie. Vystavovala v poľskej Toruňi: giARTino – Ogród Sztuki – “Cisza” IV. Interdyscyplinarne Spotkania Studentów (2015), v Kunsthalle Bratislava (2015 Čerstvé umenie z Banskej Bystrice) a v Považskej galérii umenia v Žiline.

ROMAN ĎURČEK (1990)

Únik z nebezpečenstva civilizácie 1, olej na plátne, 110 x 80, 2015
Únik z nebezpečenstva civilizácie 2, olej 110 x 80, 2015
Únik z nebezpečenstva civilizácie 4, olej 110 x 80, 2015
Symptómy doby, zrkadlo

„V obrazoch ide o identifikáciu dnešného sveta zahľteného súčasnými civilizačnými každodennými prvkami, ktoré sa na mojich maľbách javia ako skutočné obrázky odzrkadlenej reality v studenej monochromatickej farebnosti, čím vyjadrujem všednosť našej doby. Dominuje ilúzia figúry v dynamickom afekte, ktorá je utopická, ale zároveň výstižná pre charakter dnešného unikajúceho človeka a je zakomponovaná do mestskej aglomerácie.

Svojím príbehom som figúru vtiahol do imaginárneho sveta ilúzie a zároveň konkrétnej situácie na cestnej komunikácii za pomoci inštalácie zrkadla v priestore. Je to metafora dezorientácie dneška.

Roman Ďurček absolvoval bakalárske štúdium na fakulte výtvarných umení na Akadémii umení v Banskej Bystrici. V súčasnosti pokračuje v magisterskom štúdiu voľné výtvarné umenie- pod vedením prof. Ľ. Hološku. Vystavoval spoločne s Milošom Greždom na topolčianskom Nástupišti 1-12, v Galérii M. A. Bazovského v Trenčíne.

MAREK HALÁSZ (1984)

Hranica intimacy – Paraván (2011) 120 x 120 x 180 cm
Materiál: plastová fólia, kov, neónová trubica

„Paraván z mierne transparentnej fólie predstavuje hranicu v interiéri na zintímnenie priestoru, ktorá priestor zároveň rozdeľuje, ale svojou čiastočnou priehľadnosťou a štruktúrovanosťou aj spája a modifikuje. V paraváne s pevnou pravouhlou rohovou konštrukciou sa spája funkčnosť a aj výtvarné riešenie – fóliový povrch stien je odtlačkom štruktúry povrchu konkrétnej kamennej rohovej steny v mojom dome. Prenášam týmto spôsobom ochrannú funkciu pevného múru (z konkrétneho priestoru), ktorý však zjemňujem, odľahčujem a odhmotňujem použitým materiálom, a aj pôsobením svetla zabudovaného v dolnej časti paravánu. Vytvára sa tak jemná, premenlivá a variabilná hranica v interiéri, ktorá má viacero estetických a funkčných rozmerov.“

Marek Halász vyštudoval odbor Sochárstvo a Voľné výtvarné umenie, ateliér Socha a aplikované médiá a ateliér Socha, plocha priestor (doc. J. Sapara) na Akadémii umení v Banskej Bystrici. V tvorbe pracuje s médiami sochy, objektu, inštalácie a maľby, venuje sa najmä land-artovým a site-specific projektom. Pravidelne vystavuje, žije a tvorí v Bratislave a Hontianskych Trstianoch.

Autor vystavoval v Nitrianskej Synagóge, kolektívna výstava FOR MAT A1 v Galérii Jiřího Trnky v Plzni, Banskobystrický štuk, Pisztoryho palác, Bratislava, V procese/In the process, Galéria Lepší svet, Bratislava, zúčastnil sa viacerých sympózií: Sochársky workshop – Waršava – Bolimov 2006, 2008; Sochárske sympóziu Dřevo – WOOD Zlín 2008, Sympóziu Dotyky, Plavecký Štvrtok, Záhradná galéria (2010); Landartové zahrady- nultý ročník festivalu krajinného umenia v rámci projektu Košice EHMK 2013.

JANA HIRNEROVÁ (1984)

Dve, cyklus Maska, olej na plátne 60x60
Jedno dievča, cyklus Maska, olej na plátne 60x60
Len ty, cyklus Maska, olej na plátne 60x60
Objatie, cyklus Maska, olej na plátne 60x60

„Zaujímam sa o ľudí. Žijeme v dobe povrchu, s plytkým objemom bez hĺbky

s vesmírnou rýchlosťou zrozumiteľnosti. Všetko musí byť hneď jasné, inak ani nie je čas na zastavenie sa. Pravdivosť sa v rýchlosti nehľadá ale stráca, ba zakrýva. Nechávam postavy stáť nehybne, zaseknuté v časopriestore, prístihnuté pri maskovaní svojej už stratenej či len zabudnutej podstaty. Zahŕňujem zobrazené bytosti do masiek, ktoré si zo strachu pred sebou (a pred okolím) dobrovoľne nasadzujú samé. V cykle „Maska“ vykresľujem ľudí, ktorí už na seba zabudli.“

Autorka sa venuje primárne maľbe, ale aj kresbe a animácií. Témou posledných prác je maska ako náhradná identita, reflektuje ňou pokrytectvo či stratu autenticity, pričom sa však nesnaží moralizovať, ale skôr hľadá isté tajomno a miestam vkladá aj miernu iróniu. Vyštudovala Akadémiu výtvarných umení v Banskej Bystrici na katedre Maľby.

BARBORA HORSKÁ (1993)

Akcia vo verejnom priestore, v rámci ktorej autorka dokumentuje náhodný odpad na ulici, pre ktorý následne vytvára plagáty (rozmer A4) s podrobným popisom a informáciou pre pôvodného majiteľa objektu aby sa ohľadom navrátenia svojho majetku informoval na e-mailovej adrese beriemsispadotpad@gmail.com. Plagáty sú dočasne umiestňované vo verejnom priestore v blízkosti nálezu. „Absurdným a odľahčeným spôsobom povyšujem všedný odpad na hodnotnú vec, ktorú by majiteľ mohol chcieť vrátiť.“ Všetky plagáty (z predchádzajúcich 2 akcií): www.beriemsispadotpad.tumblr.com

Barbora Horská je študentkou 3. ročníka bakalárskeho štúdia na Akadémii umení v Banskej Bystrici, v Ateliéri intermédií pod vedením Doc. M. Nicza. Venuje sa spoločenským a ekologickým otázkam, vychádzajúc čiastočne z vlastných skúseností a pozorovaní a následného výskumu témy. Pracuje prevažne v rámci videa, fotografie, objektu a inštalácie. V jej tvorbe nejde o prezentovanie čiernobielych názorov, je to skôr výzva divákovi k zamysleniu sa nad vlastným postojom a jeho prípadným prehodnotením.

JÁN HRČKA (1988)

Štrng, olej na plátne 170 x 160
Ján Hrčka pristupuje k umeleckej tvorbe v intenciách svojho vlastného životného štýlu rockera-punkera. Nesnaží sa problematizovať a konštruovať zložité koncepty, naopak jeho témy sú nenásilné a uberajú sa cestou odľahčeného vnímania a zaznamenávania každodenných situácií. Jeho tvorba by sa dala identifikovať ako osobný denník s poznámkami rôznych situácií, v jeho prípade súvisiacich s hudbou a životom v kluboch a v krčmách s priateľmi.

Autor vyštudoval VŠVU na katedre Maľba a iné médiá (prof. Ivan Csudai). Vystavoval okrem iného v Slovenskom inštitúte vo Viedni, v Galérii Jána Koniarka (Trnava 2015), v brnenskej Industrie (2015), v londýnskej The Gallery on the Corner (2015 UK), v Hvězdárně Zlín (2015) a najnovšie mal výstavu Legendy z podpivníka v Galérii Čin Čin. Je finalistom súťaže Maľba 2013 a 2014. Vystavuje samostatne ale aj so skupinou BAnda. Je to projekt študentov ateliéru Maľba a iné médiá (Jakub Hvězda, Andrea Kopecká, Filip Sabol, Michal Turkovič a Ján Hrčka). Ján Hrčka spieva a hrá v punkových kapelách Kaktus a Ramones Bratislava a na bicie hrá v kapele Jeho skromnosť a personál.

MATEJ HUBCEJ (1982)

6 fotografií zo série Okno

Okno ako medzipriestor svetla a tmy, tepla a chladu, pozitívnych či negatívnych vibrácií. Sériu záberov je akousi hĺbkovou reflexiou emočných výkyvov, ktoré dnes človek bežne zažíva, bez prisudzovania dôležitosti a poukázania pozornosti týmto negatívnym stavom. „Dnešná doba a jej ultra zrýchlený svet, má vo väčšine prípadov za následok to, že človek stráca seba samého. Schizofrénia, samota, zlyhanie a váhanie sú ústredné emočné stavy vyvierajúce z tejto situácie.“

Autor vystavoval v Tatranskej galérii v Poprade, zúčastnil sa sympózia HALA Merina v Trenčíne. Publikoval v magazíne Dodho / Španielsko /, Digitální Foto magazin / Česko / a SAM - Slovak art magazine /Slovensko - 2015 /. Autor získal 2 ocenenia v medzinárodnej fotografickej súťaži Monochrome Awards 2015 v kategórii umelecké akty.

MAREK JAROTTA (1988)

Čakáreň, akryl na plátne 90x100
Schody, akryl na plátne 110x90
Podchod, akryl na plátne 100x140

„Vo svojej tvorbe pracujem s (ne)estetikou priestorov, ktoré sú spojené s dopravou a slúžia na akceleráciu cirkulácie pasažierov a tovaru, teda jednoducho priestory, ktoré sú určené pre masy ľudí. Pre tento typ prostredia používam pomenovanie „ne-miesta“ ako priestory anonymné, odosobnené. Vizuálne súvisia s architektúrou, ale tá nevypovedá o ich geologickej, kultúrnej alebo inej príslušnosti, ostávajú anonymné, rovnako zostávajú pre seba anonymní jednotliví ľudia patriaci do davu. Tento druh priestorov ma priťahuje a zároveň aj odpudzuje, je akýmsi medzistupňom pred cestou za vytúženým cieľom, nutný časový úsek . Množstvo ľudí tak, ako aj ja, sa denne stáva na určitý čas jeho súčasťou.“

Jarotta vyštudoval VŠVU v Bratislave odbor Maľba a iné médiá v Ateliéri I. pod vedením Mgr.art. Klauďie Kosziby ArtD. Bol finalistom súťaže Maľba 2013. Samostatné výstavy mal okrem iného v Galérii Artotéka (2015), v Soda Gallery (2014) a v Galérii Architektov SAS (2013).

Výber zo skupinových výstav:

10 rokov maľby, Výstava desaťročia, Bratislavský hrad, 2015, 10 rokov v Pohode, Kreatívna zóna na festivale Pohoda (2006-2015), Galéria Miloša Alexandra Bazovského, Trenčín (2015), Medzinárodné bienále kresby a grafiky, Győr (2013), Hmlu zrak nerozptýľti, ateliér mal+by, Pisztoryho palác, Bratislava, Affordable Art Fair, Brusel (2013), BR BR ,Galéria Aula Favu Vut Brno (2011), Del Veinte gallery, Španielsko (2010), Poplenérová výstava v poľskom Krasiczyne (2008).

KRISTÍNA KANDRÍKOVÁ (1992)

Paplón (2014), 150x110 cm, igelit
Fragmenty 2015, 110x90 cm, akryl na plátne
Fragmenty 2016, 100x70 cm, akryl na igelite

Autorka pracuje s presahmi maľby a netradičných materiálov, pričom testuje ich vlastnosti a citlivosť nánosmi maľby. Fragmenty sú založené na myšlienke, že aj vedľajšie objekty vznikajúce pri procese maľby sa môžu stať zaujímavým objektom. Aj napriek tomu však častokrát ostávajú bez povšimnutia. Práve preto sa stávajú objektom pozorovania a experimentovania autorky.

Kristína Kandriková je študentkou VŠVU v Bratislave odbor Maľba a iné médiá v Ateliéri I. pod vedením Mgr.art. Klauďie Kosziby ArtD. Počas festivalu sa zúčastňuje stáže na poľskej Akademia Sztuk Pięknych w Gdansku.

BARBORA KMECOVÁ (1991)

Il Diario Bolognese (2015) digitálna tlač, 21 x 14,8 cm
Bolonské zápisky (2015), Kresba/komiks, pôvodné rozmery 120 x 800 cm.
Pre výstavu DOM 2016 bol komiks upravený do podoby série printov:
2ks 210 x 148 mm
3ks 148 x 210 mm
3ks 48 x 291 mm

„Projekt Il diario je sériou autorských kresieb, ktorá vznikla počas 4-mesačného pobytu na stáži v talianskom meste Bologna. Cieľom projektu bolo kresliarsky spracovať a zaznamenať podnety z daného prostredia v danom časovom limite ako voľné, neviazané a spontánne rozprávanie a parafrázovanie kapitol vlastného života. Zamerala som sa na aspekty každodenného života spoločnosti, ktoré sa prelínajú s rozprávaním vlastných zážitkov, portrétovaním konkrétnych osôb.

... štyri mesiace...spomínam, rozprávam, píšem a kreslím... nič viac, nič menej... ..zažila som to dvakrát...keď som tam bola fyzicky prítomná a prostredníctvom tejto kresby som sa tam ocitla zase...návrat v čase...cez spomienky, obrazy a slová...“

Autorka študovala na Akadémii umení v Banskej Bystrici, v roku 2012 absolvovala stáž na Escola Superior de Disseny de les Illetes Balears, Palma de Mallorca a ako grafická dizajnérka pôsobila v grafických štúdiách v talianskej Bologni. Zúčastnila sa workshopu AGORA visual and street art vo Viedni a viacerých skupinových výstav, napríklad v poľskom Turíne, vystavovala na Young Art Show v Piešťanoch, v galérii Aula v Brne či Academic Absurdity II v Tekovskom Múzeu v Leviciach. Samostatnú výstavu mala v galérii MiniArt v Bratislave (2015).

